

РЕШЕНИЕ

№ 816

гр. Перник, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Лора Р. Стефанова

при участието на секретаря Десислава Ст. Дрехарска
като разгледа докладваното от Лора Р. Стефанова Гражданско дело №
20231720100392 по описа за 2023 година

Производството е по иск с правна квалификация чл. 415, ал. 1, т. 1, във
вр. с чл. 410 от ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 99 от ЗЗД.

Образувано е по искова молба от “ЕОС МАТРИКС” ЕООД, ЕИК ***,
със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Рачо Петков Казанджията
№ 4-6, представлявано от Р.И.М.-Т. – управител срещу Б. П. М., ЕГН
***** от ***

Ищецът твърди, че между „Обединена Българска банка“ АД и „ЛИРИС“
ООД на 14.05.2008 г. е сключен договор за предоставяне на овърдрафт
разплащателна сметка за издаване на фирмена дебитна карта. По силата на
същия банката е предоставила на кредитополучателя кредит под формата на
овърдрафт в размер на 50000 лв. за оборотни средства и за текущи плащания.
Страните са уговорили годишен лихвен процент 12.95%. Кредитополучателят
се е задължил ежемесечно да погасява не по-малко от 10% от общата сума на
тегленията, плащанията и годишната такса за обслужване на картата и
удържаната сума по премия по застраховка „Живот“, плюс цялата сума на
начислените лихви, неустойки, такси и комисионни за предходния месец,
като сумата на частичните погасителни вноски не може да е по-малка от 40
лв. Срокът за погасяване е уговорен да бъде 15 дни след края на всеки
календарен месец.

Сочи се, че кредитополучателят не е изпълнявал задължението си за
погасяване на месечните задължения.

Твърди се, че на 27.02.2013 г. между ОББ АД, „ЛИРИС“ ЕООД е
сключено допълнително споразумение № 1 към договор от 14.05.2008 г., с
което страните са се съгласили, че към 28.02.2013 г. задължението на
кредитополучателя е общо 33750 лв. и последният се е задължил да го

издължи на 84 месечни анюитетни вноски, включващи главница и лихва, с размер на вноската 609.57, считано от 15.03.2013 г., с падеж 15-то число на всеки месец по погасителен план, който е част от договора.

Твърди се, че длъжниците не са погасили задълженията си, като е останала дължимата сума от общо 29771.22 лв., от които главница в размер на 20109.97 лв. и лихва в размер на 9661.25 лв.

Сочи се, че с договор за встъпване в дълг от 27.02.2013 г., сключен между ОББ АД от една страна и от друга „ЛИРИС“ ЕООД и ответника Б. П. М., последният е встъпил в дълга на дружеството, като се е задължил за изпълнение на задълженията на търговеца произтичащи от договор за овърдрафт от 14.05.2008 г. Изрично е посочено, че към момента на подписване на договора, те са в размер на 33750 лв.

Твърди се, че с договор за прехвърляне на вземания между ОББ АД – ЕОС Матрикс ЕООД, сключен на 25.06.2021 г. вземането на банката срещу „ЛИРИС“ ЕООД и ответника е прехвърлено на ищеца. Соци се, че цесията е съобщена на длъжниците.

Твърди се че за спорното вземане е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което е образувано ЧГД № 402/2022 г. по описа на РС – Кюстендил. Исканата заповед за изпълнение е издадена, като в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК е постъпило възражение от ответника.

Искането към съда е да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от 3000 лв., представляваща част от главница в общ размер на 20109.97 лв., дължима по договор за предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка и за издаване на дебитна карта от 14.05.2008 г., допълнителни споразумения № 1/27.02.2013 г., № 2/27.02.2013 г. и договор за встъпване в дълг от 27.02.2013 г, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението – 07.03.2022 г. до окончателното плащане, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ЧГД № 402/2022 г. по описа на Районен съд - Кюстендил.

Заявена е претенция за присъждане на направените по делото разходи в исковото и заповедното производство.

Исковата молба, с приложенията е връчена на ответника. В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор. Искът е оспорен по основание и размер.

Ответникът твърди, че представеният договор за прехвърляне на вземане не легитимира ищеца като титуляр на спорното вземане, тъй като същото не е ясно индивидуализирано в него. Соци, че не е уведомен за извършеното прехвърляне на вземането, както и че в случая не може да се приеме, че това е станало с исковата молба, тъй като към нея не е представено уведомление за извършената цесия, адресирано до него. Оспорва размера на претендираното задължение, като твърди, че не е ясно как е формирано то. Прави възражение по чл. 110 от ЗЗД за погасяване по давност на спорното вземане. Счита, че е настъпила предсрочна изискуемост на вземането и от този момент е започнал да тече срока за погасяването му. Алтернативно,

твърди, че той е изтекъл за всички вноски, станали изискуеми до 04.03.2017 г.

Искането към съда е да отхвърли предявения иск като неоснователен, евентуално – като погасен по давност. Заявена е претенция за присъждане на направените разноски.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не е изпратил представител. Докладвана е молба, подадена от него чрез процесуалния му представител адв. Д., с която поддържа предявения иск. Искането към съда е да го уважи. Заявена е претенция за присъждане на направените разноски в исковото и в заповедното производство. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание, ответникът, чрез процесуалния си представител адв. М. Г., оспорва иска и поддържа отговора. Искането към съда е да отхвърли исковата претенция и да присъди направените разноски.

Като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на иска, взе предвид становищата на страните и обсъди събраните по делото доказателства в съответствие с чл. 12 от ГПК и чл. 235, ал. 2 от ГПК, съдът намери следното:

Искът е предявен от надлежно процесуално легитимирана страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустим. Правният интерес се установява от приложеното ЧГД № 402/2022 г. по описа на Районен съд - Кюстендил. От него е видно, че в полза на ищеца срещу ответника е издадена заповед за изпълнение на парично задължение за вземане, идентично с вземането, предмет на настоящия иск, срещу която в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК е постъпило възражение. Установителният иск е предявен в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК.

Разгледан по същество искът е неоснователен.

От представения договор за предоставяне на овърдрафт разплащателна сметка за издаване на фирмена дебитна карта се установява, че същият е сключен на 14.05.2008 г. между „Обединена Българска банка“ АД и „ЛИРИС“ ООД. Съгласно чл. 1, ал. 1 от него банката е предоставила на кредитополучателя кредит под формата на овърдрафт в размер на 50000 лв. за оборотни средства и за текущи плащания. В чл. 4, ал. 1 от договора е предвидено, че ползваният кредит под формата на овърдрафт се олихвява с годишен лихвен процент от 12.95%. Съгласно чл. 3, ал. 2 от договора кредитополучателят се е задължил ежемесечно да погасява не по-малко от 10% от общата сума на тегленията, плащанията и годишната такса за обслужване на картата и удържаната сума по премия по застраховка „Живот“, плюс цялата сума на начислените лихви, неустойки, такси и комисионни за предходния месец, като сумата на частичните погасителни вноски не може да е по-малка от 40 лв., като погасителният срок за всяко месечно задължение е до 15 дни от края на всеки месец.

От представеното допълнително споразумение № 1 към договор за предоставяне на микро-овърдрафт от 14.05.2008 г. се установява, че на 27.02.2013 г. между ОББ АД и "ЛИРИС" ЕООД е сключено допълнително споразумение, с което страните са се съгласили, че към 28.02.2013 г. дължимата сума по кредитите е общо 33750 лв. Съгласно чл. 2 от

споразумението кредитополучателят се е задължил да издължи задължението си на 84 месечни анюитетни вноски, включващи главница и лихва, всяка в размер на 609.57, считано от 15.03.2013 г., с падеж 15-то число на всеки месец по погасителен план, който е неразделна част от договора.

По искане на ответника съдът на основание чл. 190 от ГПК е задължил ищеца да представи погасителния план, който е неразделна част от допълнително споразумение № 1. Представена е възпроизведена на 18.04.2023 г. на хартиен носител справка салда запис № LD/13060/10879, която не съдържа подпис на лице, представляващо ищеца. В него са отразени общо 54 броя вноски от по 609.57 лв., с посочен падеж 15-то число на месеца, считано от 15.03.2013 г. до 15.08.2017 г., с конкретизация на частта за главница и за лихва и оставащата сума за плащане след внасянето на всяка вноска. Доколкото посочената справка не съдържа подписите на страните по допълнителното споразумение, то съдът приема че тя не представлява погасителен план, неразделна част от същото. Съдът не я цени и като извлечение от счетоводството на ищеца, тъй като не е подписана от лице, което представлява последния.

Въпреки повторното задължаване на ищеца и в повторно указание му срок, той не е представил погасителния план, представляващ неразделна част от допълнително споразумение № 1. Затова съдът на основание чл. 190, ал. 2, във вр. с чл. 161 от ГПК приема, че не е доказано такъв погасителен план да е част от споразумението.

Видно от представеното допълнително споразумение № 2, сключено на 27.02.2013 г. между ОББ АД, „ЛИРИС“ ООД и ответника Б. П. М., последният се е съгласил договор за предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка от 14.05.2008 г. да бъде обслужван чрез открита на негово име банковата сметка в ОББ АД с IBAN: ***

От представения договор за встъпване в дълг от 27.02.2013 г. се установява, че е сключен между ОББ АД, „ЛИРИС“ ООД и ответника Б. П. М., като по силата на чл. 1 страните са се съгласили последният да встъпи като съдължник за изпълнение на задълженията, възникнали по силата на сключения договор за предоставяне на микро – овърдрафт от 14.05.2008 г. в общ размер на 33750.00 лв.

От представения договор за прехвърляне на парични вземания и приложение № 1А към него, се установява, че той е сключен на 25.06.2019 г. между „ОББ“ АД – ЕОС Матрикс ЕООД, като страните по него са се съгласили банката да прехвърли на ищеца срещу заплащане на определена цена вземанията си подробно описани в приложение № 1А и приложение 1Б-С/чл. 2.1/. Под № 540 в приложение № 1А като прехвърлено вземане е посочено, произтичащото от договор LD***** от 27.02.2013 г., с дължник ЛИРИС ООД, с общ размер на дълга 29771.22 лв., от които главница – 20109.97 лв. и лихва – 9661.25 лв.

При доказателствена тежест на ищеца, той не е установил, в приложение 1А към договора за продажба на вземане да е описано вземането на ОББ АД към ответника Б. П. М., произтичащо от договор за встъпване в дълг от 27.02.2013 г.

До „Лирис“ ЕООД е изпратено уведомление за извършената цесия, като

от приложената пощенска разписка е видно, че на адреса на управление не е открито упълномощено лице, което да получи съобщението. Не са представени доказателства за изпращане на уведомление на ответника. Такова не е приложено и към исковата молба.

По делото е приета съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещото лице В. П., което съдът кредитира като пълна и обоснована, дадена с необходимите професионални знания и опит. От нея се установява, че след сключването на допълнително споразумение № 2 от 27.02.2013 г. са извършвани плащания, като последното от тях е на 29.12.2016 г. Непогасена е останала сумата от 20109.97 лв., представляваща главница и сумата от 9661.25 лв., представляваща договорна лихва. Номерът на процесния договор за преодтавяне на овърдрафт по разплащателна сметка и за издаване на фирмена дебитна карта от 14.05.2008 г. в системата на ОББ АД съвпада с номера на договора, посочен в приложение № 1А към договор за цесия, а именно LD*****.

При така установените факти съдът, намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 79, ал. 1 от ЗЗД ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнението.

В случая е безспорно е установено, че „ЛИРИС“ ЕООД не е изпълнило задължението си към кредитора - „ОББ“ АД по договор за предоставяне на овърдрафт разплащателна сметка за издаване на фирмена дебитна карта, сключен на 14.05.2008 г., новирано по реда на чл. 107 от ЗЗД с допълнително споразумение № 1 и допълнително споразумение № 2, сключени на 27.02.2013 г. за заплащане на сумата от 20109.97 лв., представляваща главница и сумата от 9661.25 лв., представляваща договорна лихва.

На основание чл. 101 от ЗЗД, със съгласието на кредитора/ОББ АД/ и длъжника/ЛИРИС ЕООД/, ответникът Б. П. М. е встъпил в това задължение, като по силата на договор за встъпване в дълг от 27.02.2013 г. се е задължил да отговаря за него заедно с главния длъжник към ОББ АД.

Съгласно чл. 99, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗД кредиторът може да прехвърли своето вземане, като то преминава върху новия кредитор с привилегиите, обезпеченията и другите му принадлежности, включително с изтеклите лихви, ако не е уговорено противното. В ал. 3 на същата разпоредба е предвидено, че прехвърлянето има действие спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор.

От представения договор за прехвърляне на парични вземания от 26.06.2019 г. и извлечение от приложение № 1А към него се установява, че ОББ АД е прехвърлила вземането си към „ЛИРИС“ ЕООД на ищеца по настоящото дело. При доказателствена тежест на ищеца той не е установил с договора за цесия да му е прехвърлено и вземането към солидарния длъжник – ответник в настоящото производство. То не може да се счита за прехвърлено по силата на чл. 99, ал. 2 от ЗЗД, защото не представлява привилегия, обезпечение, друга принадлежност или изтекла лихва по смисъла на цитираната норма.

Съгласно чл. 101, изр. 3-то от ЗЗД първоначалният длъжник и встъпилото лице отговарят към кредитора като солидарни длъжници.

Следователно със сключването на договора за встъпване в дълг от 27.02.2013 г., кредиторът се е снабдил с още един длъжник, наред с първоначалния, за същото вземане. Съгласно уредбата на солидарните задължения в чл. 121 – чл. 127 от ЗЗД макар и солидарните длъжници да са отговарят за едно и също по вид и размер задължение, в отношенията между всеки от тях и кредитора е налице самостоятелност. Така по аргумент от чл. 122, ал. 3 от ЗЗД солидарният длъжник може да противопостави на кредитора само своите лични възражения срещу него, но не и тези на останалите длъжници, съгласно чл. 123, ал. 3 от ЗЗД солидарният длъжник може да прихваща задължението си, само със свои вземания срещу кредитора, според чл. 125 от ЗЗД спирането, прекъсването или отказът от изтекла давност от един от солидарните длъжници, няма действие за останалите.

В случая кредиторът – „ОББ“ АД е прехвърлил своето вземане към „ЛИРИС“ ЕООД на ищеца, но не се установи, той да е прехвърлил и вземането си към солидарния длъжник. Следователно по силата на договора за цесия ищецът не е придобил вземането към ответника – Б. М., тъй като то не е описано в приложение № 1А съгласно чл. 2.1 от договора за прехвърляне на парични вземания. Ищецът не е придобил качеството кредитор по отношение на ответника, а само по отношение на неговия солидарен съдлъжник. Затова той няма вземане към същия и предявения срещу него иск е изцяло неоснователен и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК в полза на ответника следва да се присъдят направените от него разноски. В заповедното производство не са представени доказателства за такива. В исковото производство ответникът е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. и 100 лв. – възнаграждение за вещо лице. Съдът счита за неоснователно възражението на ищеца по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съгласно чл. 2, ал. 7 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения при частични иски възнаграждението за първия предявен частичен иск се определя върху пълния размер на вземането независимо за каква част от него е предявен искът. В настоящия случай срещу ищеца е предявен частичен иск за сумата от 3000 лв., като материалният интерес от пълният размер на вземането е 20109.97 лв. Минималният размер на адвокатското възнаграждение, определен по реда на чл. 7, ал. 3, във вр. с чл. 2, ал. 7 от Наредбата надхвърля заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение от 500 лв. Затова същото следва да му бъде присъдено изцяло.

Предвид изложеното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен на основание чл. 415, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 410 от ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 99 от ЗЗД за признаване на установено, че Б. П. М., ЕГН ***** от с. Студена, общ. Перник, ул. Магистрала № 3 дължи на “ЕОС МАТРИКС” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Рачо Петков Казанджията

№ 4-6, представлявано от Р.И.М.-Т. – управител, в качеството му на цесионер по договор за продажба на парични вземания, сключен с „Обединена българска банка“ АД на 25.06.2019 г. сумата от 3000 лв., представляваща част от главница в общ размер на 20109.97 лв., дължима по договор за предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка и за издаване на дебитна карта от 14.05.2008 г., допълнителни споразумения № 1/27.02.2013 г., № 2/27.02.2013 г. и договор за встъпване в дълг от 27.02.2013 г, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението – 07.03.2022 г. до окончателното плащане, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ЧГД № 402/2022 г. по описа на Районен съд – Кюстендил, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК “ЕОС МАТРИКС” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Рачо Петков Казанджията № 4-6, представлявано от Р.И.М.-Т. – управител да заплати на Б. П. М., ЕГН ***** от ***сумата от общо 600.00 лв. /шестстотин лева/, представляваща направени съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пернишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЛЕД влизане в сила на решението, препис от него, ведно с ЧГД № 402/2022 г. по описа на Районен съд - Кюстендил да се върнат на съответния съдебен състав при КРС.

Съдия при Районен съд – Перник: _____